

taget er en Skolebespisning, og man kan neppe slaa fast, at der ikke er Trang til Stede i andre Kommuner end der, hvor der er Skolebespisning. Der er sikkert Trang til en Skolebespisning i de fleste Kommuner. Det, der mangler i de andre Kommuner, er det private Initiativ, som Loven af 1902 forudsætter, for at en Skolebespisning kan finde Sted. Jeg tror derfor, at det bliver nødvendigt, hvis man vil have gennemført en Skolebespisning, der kan betragtes som tilfredsstillende, at gaa den Vej, som Lovforslaget her foreslaar, at lægge det i Kommunalbestyrelsens Haand at afgøre, om en Skolebespisning er nødvendig eller ikke. Og naar man har Tillid til Kommunalbestyrelserne, synes jeg ikke, at der kan være stor Frygt for at gaa den Vej. Kommunalbestyrelserne vil vistnok overalt være i Stand til at have det rette Skøn over, om en saadan Foranstaltning er nødvendig eller ikke, og i Særdeleshed vil Kommunalbestyrelserne ved Henvendelser til Skolerne kunne faa de nødvendige Oplysninger.

Det andet Punkt, man har rettet Anke imod, er Forslaget om, at der skal ydes et Statstilskud. Det forekommer nu mig, at det er ganske naturligt, at Staten træder hjælpende til. For det første er Forholdene i Kommunerne meget forskellige. Man kan næsten forudsætte, at den Kommune, i hvilken der særlig er Trang til Indførelse af Skolebespisning, hvor der vil kræves de største Ofre fra Kommunens Side, er en fattig Kommune, og det vil derfor være ganske naturligt, at Staten hjælper denne Kommune med at bære den Byrde, som en Skolebespisning er. Og det forekommer mig ganske naturligt, at Staten, som jo dog har Interesse i, at Skoleundervisningen kommer til at gøre den Nytte, den bør, derfor ogsaa er interesseret i at hjælpe Kommunerne ved Bidrag til Skolebespisningen.

I øvrigt vil jeg takke det ærede 8de kongevalgte Medlem (Trier) for hans fulde Tilslutning til Lovforslaget og det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) for hans Tilslutning, som, skønt den var noget mere betinget, dog anbefalede, at man nu skulde søge at faa denne Sag løst. Jeg vil haabe, at det i Aar maa lykkes at komme til en Løsning af dette Spørgsmaal, som saa længe har banket paa Landstingets Dør. Den Løsning, som her foreslaas, er ikke den fulde Løsning, saaledes som mit Parti ønsker den. Det er en Løsning, som man er naaet til ved en Forhandling i Folketinget. Vi Socialdemo-

krater saa helst Spørgsmaalet løst paa den Maade, som vi oprindeligt foreslog, men vi mener, at dette Lovforslag dog maatte kunne tages som et foreløbigt Skridt fremad mod en virkelig tilfredsstillende Løsning. Jeg vil, som sagt, haabe, at det i denne Samling maa kunne lykkes at naa et Resultat paa dette Omraade.

Rottbøll: Jeg vil gerne gøre en Bemærkning i Anledning af, hvad den sidste ærede Taler sagde, og hvad der ogsaa er kommet frem ved tidligere Behandlinger, at Fejlen ved Loven af 1902 er, at man der kræver det private Initiativ. Det mener altsaa Forslagsstillerne er en Fejl ved Loven, thi dette private Initiativ vil efter deres Mening ikke gribe ind, selv om der virkelig ude i Landkommunerne kan være Trang til Skolebespisning, hvorimod de ærede Medlemmer mener, at naar Kommunalbestyrelsen efter Vedtagelsen af dette Lovforslag opdager en saadan Trang, vil den fremme Sagen. Jeg er ikke i Tvivl om, at hvis en Kommunalbestyrelse mener, at der er Trang til en saadan Skolebespisning, som kan etableres i Henhold til Loven af 1902, vil den allerede nu med største Lethed faa det private Initiativ frem, saa at man paa den Basis kan arbejde videre paa Sagen.

Det ærede Medlem (Lewinsky) argumenterer for Statstilskud til Skolebespisningen med, at der er meget fattige Kommuner, som ikke godt kan overkomme det selv. Jeg tror nu, det vil vise sig, hvis man undersøger, hvilke Kommuner der har paataget sig Skolebespisning, at det ikke er i de særlig fattige Kommuner, at der har været Trang dertil, men at det tværtimod ofte er i meget velhavende Kommuner.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Lewinsky): Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) pegede hen paa, at det særlig skulde være de velhavende Kommuner, der satte Skolebespisningen i Gang. Jeg vil sige, at hvis det er saa, viser det netop, hvor nødvendigt det er, at Staten træder til, for det er vistnok Mangel paa Tilskud, der afholder de fattige Kommuner fra at tage denne Opgave op; i det Øjeblik, Staten traadte til og ydede Tilskud, vilde de maaske ikke være saa bange for at tage den Opgave op, som de nu skyder fra sig.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Keiser-Nielsen): Jeg finder